DENNÍK odvážneho bojka

ilustrovaný príbeh

O TOM, AKO SA STAŤ HRDINOM

Jeff Kinney

IKAR

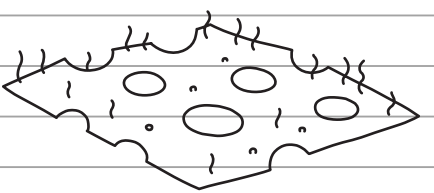

OD JEFFA KINNEYHO VYŠLO:

Denník odvážneho bojka

Denník odvážneho bojka 2: Rodrick je šéf

Denník odvážneho bojka 3: Posledná kvapka

Denník odvážneho bojka 4: Prázdniny pod psa

Denník odvážneho bojka 5: Krutá pravda

Denník odvážneho bojka 6: Ponorková choroba

Denník odvážneho bojka 7: Piate koleso na voze

Denník odvážneho bojka 8: To je ale smola

Denník odvážneho bojka 9: Dlhá cesta

Denník odvážneho bojka 10: Drsná škola

Denník odvážneho bojka 11: Dvojitý podfuk

Denník odvážneho bojka 12: Rodinný úlet

Denník odvážneho bojka 13: Snehová bitka

Denník odvážneho bojka 14: Na spadnutie

Toto nie je denník odvážneho bojka

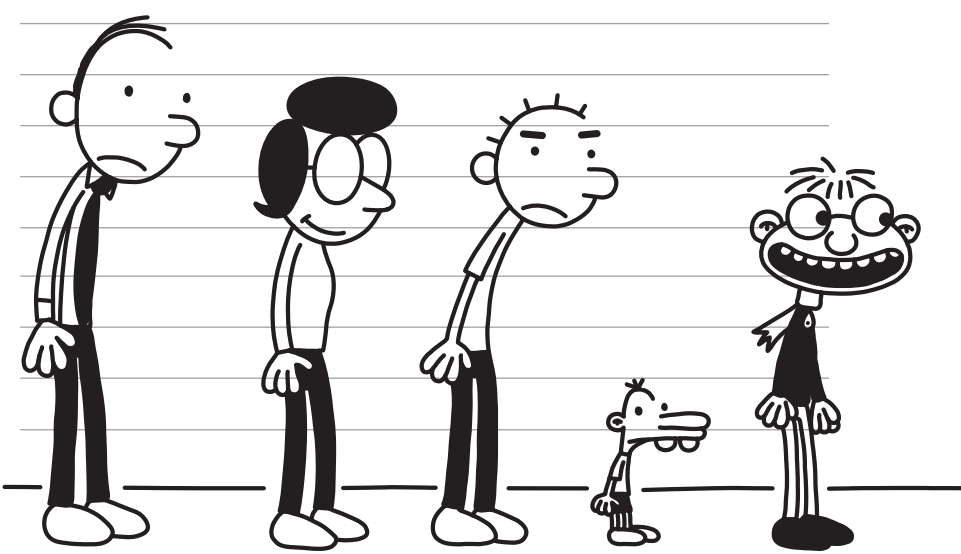

Jeff Kinney

DENNÍK odvážneho bojka 1

PAMÄTI GREGA HEFFLEYHO

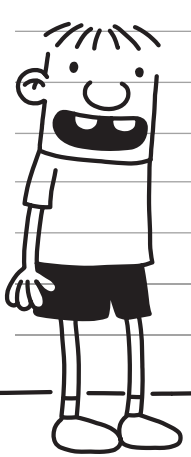

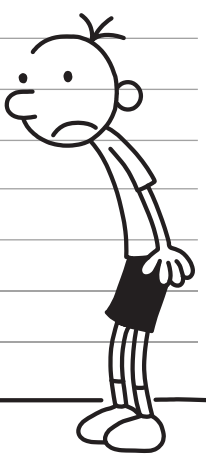

štonožka

Jeff Kinney
DIARY OF A WIMPY KID

Wimpy Kid text and illustrations copyright © 2007 Wimpy Kid, Inc.
DIARY OF A WIMPY KID®, WIMPY KID™, and the Greg Heffley design™
and the design of the book's cover are trademarks and trade
dress of Wimpy Kid, Inc. All rights reserved.
First published in the English language in 2007
By Harry N. Abrams, Inc. New York
Original English title: DIARY OF A WIMPY KID
(All rights reserved in all countries by Harry N. Abrams, Inc.)
Translation © 2010 by Elena Guričanová
Cover design © by Chad W. Beckerman and Jeff Kinney
Slovak edition © 2010, 2020 by IKAR, a.s.

Preklad z anglického originálu Jeff Kinney: Diary of a Wimpy Kid
(Harry N. Abrams, Inc. New York 2007)
Elena Guričanová
Redakčná úprava Dana Guričanová
Úprava obálky podľa originálu Augustín Putera
Technická redaktorka Helena Oleňová
Vydalo vydavateľstvo IKAR, a.s. – Stonožka, Bratislava
v roku 2020 ako svoju 2 873. publikáciu v elektronickej podobe.
Tretie vydanie
Sadzba a zalomenie do strán PRO 2, a. s., Bratislava

IKAR, a.s.
Miletičova 23
821 09 Bratislava
www.ikar.sk | ikar@ikar.sk

ISBN 978-80-575-1144-1

VENUJEM MAME, OTCOVI, RE,
SCOTTOVI A PATRICKOVI

SEPTEMBER

Utorok

Najprv by sme si mali niečo ujasniť: toto nie je denník, ale PAMÄTI. Viem, čo je napísané na obale, ale keď mama išla do obchodu, JEDNOZNAČNE som jej povedal, nech mi ani náhodou nekupuje denník, na ktorom je napísané „denník".

Super. Fakt mi nechýba k šťastiu, aby ma s ním nejaký tupec prichytil a nepochopil, o čo ide.

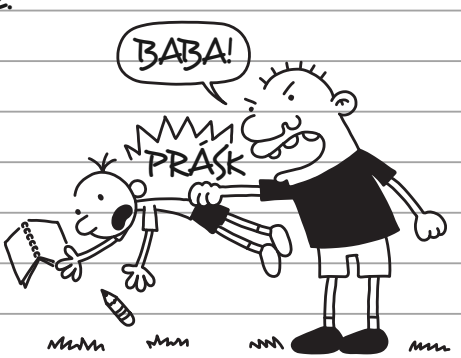

Ešte jednu vec by som chcel vysvetliť hneď na začiatok: toto bol MAMIN nápad, nie môj.

Keď si myslí, že sem budem zapisovať svoje „pocity" alebo čo, tak jej preskočilo. Určite odo mňa nečakaj, že budem donekonečna vylievať srdce „milému denníčku".

Vlastne som súhlasil iba preto, že keď vyrastiem a budem bohatý a slávny, nabetón budem mať lepšie veci na práci ako donekonečna odpovedať na hlúpe otázky, ktoré mi všetci budú klásť. Neskôr sa mi teda táto kniha zíde.

Ako som povedal, jedného dňa určite budem slávny, ale zatiaľ musím trčať v škole s bandou idiotov.

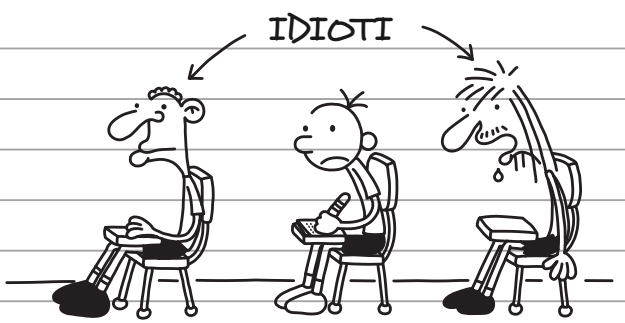

A poviem rovno, že podľa môjho skromného názoru je táto škola tá najväčšia sprostosť, akú kto kedy vymyslel. Decká, ktoré ešte ani nezačali poriadne rásť, ako ja, sa tam musia tlačiť s gorilami, čo by sa mali holiť dvakrát za deň.

A potom sa všetci divia, prečo sú na školách také veľké problémy so šikanovaním.

Keby to bolo na mne, rozdelil by som decká do tried podľa výšky, nie veku. Ibaže v tom prípade by sa krpci ako Chirag Gupta asi museli donekonečna učiť abecedu.

Dnes sa začína školský rok a práve čakáme, kým učiteľ konečne dorobí zasadací poriadok. Takže som si povedal, že ten čas pokojne môžem zabiť písaním denníka, teda vlastne pamäti.

Mimochodom, dám ti dobrú radu. V prvý deň v novej škole si musíš fakt dobre vybrať, kam si sadneš. Keď len tak vpochoduješ do triedy a švacneš si veci na prvú lavicu, čo ti príde pod ruku, môže sa ti stať, že učiteľ zrazu zahlási:

Na tomto predmete som zaparkoval medzi Chrisom Hoseym a Lionelom Jamesom. Pekne som dopadol!

Jason Brill prišiel neskoro a chcel si sadnúť vedľa mňa, ale našťastie som tomu v poslednej sekunde stihol zabrániť.

Na ďalšej hodine by som mal hneď, ako vojdem do triedy, nájsť najkrajšie baby a sadnúť si rovno medzi ne. Lenže tým by som tak akurát dokázal, že som sa vôbec nepoučil z minulého roka.

Človeče, fakt neviem, čo sa to s tými babami v poslednej dobe stalo. Donedávna to bolo o hodne jednoduchšie. Všetky baby proste leteli na toho, kto vedel najrýchlejšie behať.

A v piatej triede bol najrýchlejším bežcom Ronnie McCoy.

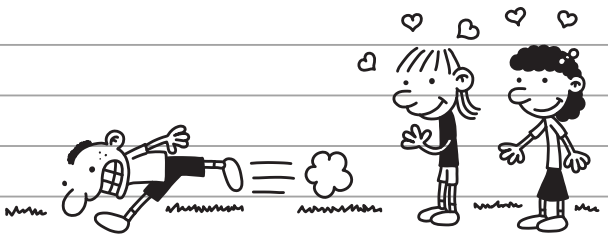

Teraz je všetko zrazu o kus zložitejšie. Najnovšie ide o to, ako sa obliekaš, koľko máš peňazí a či máš pekný zadok a tak podobne. A decká ako Ronnie McCoy sa škriabu po hlave a nechápu, čo sa, dokelu, vlastne stalo.

Najpopulárnejší chalan v našom ročníku je Bryce Anderson. Najviac ma na tom štve jedna vec: mne sa baby páčili ODJAKŽIVA, ale decká ako Bryce sa spamätali iba pred rokom či dvomi.

Veľmi dobre si pamätám, čo Bryce stváral na začiatku základnej.

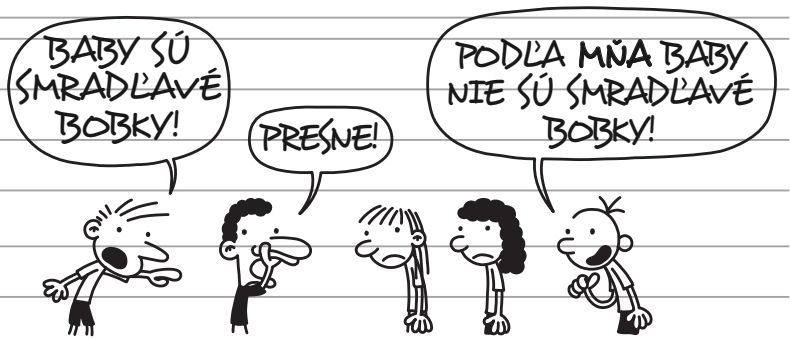

Samozrejme, teraz z toho, že som odjakživa držal s babami, nemám vôbec nič. Ako som povedal, Bryce je najpopulárnejší v ročníku, takže my menej šťastní sa musíme popasovať o zvyšné miesta.

Pokiaľ viem, tento rok v rebríčku popularity kolíšem niekde okolo 52. alebo 53. miesta. Dobrou správou je, že sa čoskoro posuniem o jedno vyššie, lebo Charlie Davies, ktorý je rovno nado mnou, má na budúci týždeň dostať zubný strojček.

Ako funguje popularita sa pokúšam vysvetliť aj svojmu kamošovi Rowleymu (ktorý, mimochodom, pravdepodobne trčí niekde na 150. mieste). Ale zdá sa mi, že mu to ide jedným uchom dnu a druhým von.

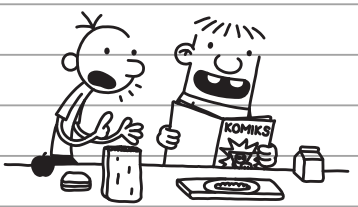

Streda

Dnes sme mali telesnú. Hneď ako nás pustili von, nenápadne som zabehol na basketbalové ihrisko, či je tam ešte stále ten Syr. Jasné, že som ho našiel.

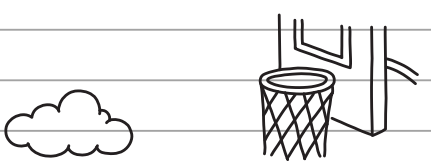

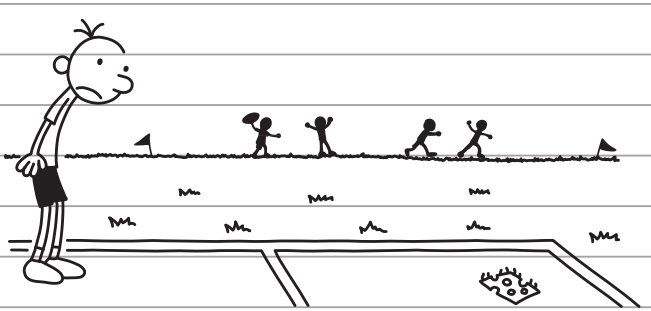

Ten kúsok Syra leží na asfalte už od jari. Tipujem, že niekomu vypadol z desiatového chleba alebo niečo také. Po pár dňoch začal fakt nechutne plesnieť. Na ihrisku so Syrom nikto nechce hrať basket, aj keď je jediné, kde má kôš ešte aj sieťku.

Raz sa jeden chalan, volá sa Darren Walsh, dotkol Syra prstom a odštartoval tým mániu, ktorú sme nazvali Syrový dotyk. V podstate je to niečo ako naháňačka alebo hra na babu. Keď dostaneš Syrový dotyk, nezbavíš sa ho, kým ho neodovzdáš niekomu inému.

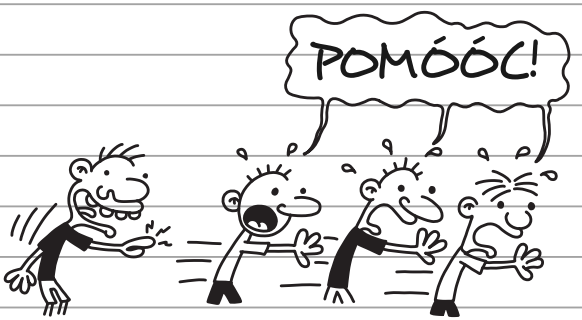

Pred Syrovým dotykom človeka ochránia jedine prekrížené prsty.

Celý deň pamätať na to, že by som mal držať prsty prekrížené, ale nie je také jednoduché. Nakoniec som si ich teda zlepil lepiacou páskou, aby zostali prekrížené stále. Dostal som štvorku za úpravu zošita, ale určite to stálo za to.

Jeden chalan, Abe Hall, dostal Syrový dotyk v apríli a až do konca školského roka sa k nemu nikto nechcel priblížiť. Cez leto sa Abe Hall odsťahoval do Kalifornie a Syrový dotyk zobral so sebou.

Veľmi dúfam, že nikomu nenapadne začať Syrový dotyk odznova, lebo také nervy už k životu fakt nepotrebujem.

Štvrtok

Stále si neviem zvyknúť na to, že sa leto naozaj skončilo a ja sa každé ráno musím vytrepať z postele a klusať do školy.

Ibaže ani prázdniny sa nezačali práve najlepšie, čo má na svedomí môj starší brat Rodrick.

Pár dní po začiatku letných prázdnin ma Rodrick zobudil uprostred noci. Povedal mi, že som prespal celé leto, ale našťastie som sa zobudil práve včas, aby som stihol prvý deň v škole.

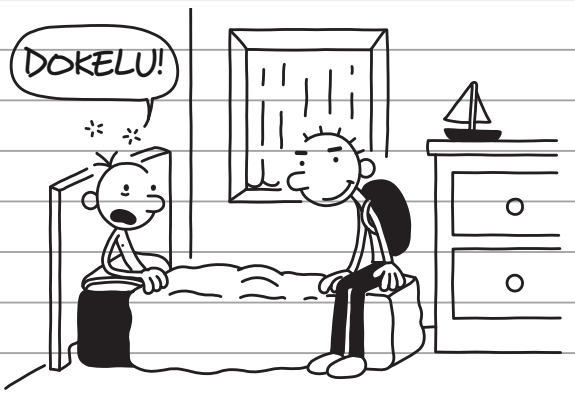

Asi si myslíš, že som poriadny tupec, keď som na to naletel, ale Rodrick sa obliekol do školských vecí a prestavil mi budík dopredu, aby to vyzeralo, že už je ráno. Okrem toho mi v izbe zatiahol závesy, takže som nevidel, že je vonku ešte tma.

Po tom, čo ma Rodrick zobudil, som sa proste obliekol, zišiel dole a nachystal som si raňajky, presne ako každé ráno, keď idem do školy.

Myslím, že som pritom narobil poriadny hluk. Ani som sa nenazdal, dovalil sa dolu tatko a začal na mňa vrieskať, že prečo sa napchávam Nesquikom o tretej ráno.

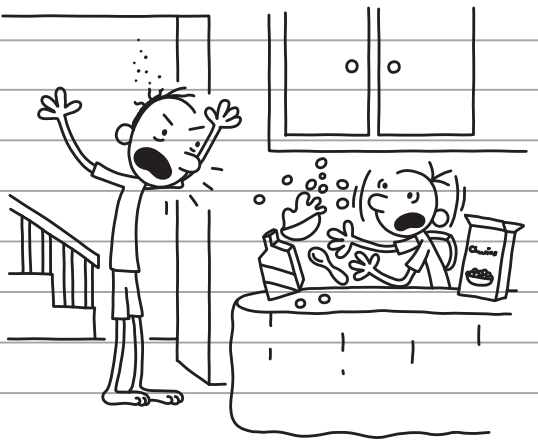

Poriadnu chvíľu mi trvalo, kým som pochopil, čo sa vlastne deje.

Keď mi to konečne docvaklo, povedal som tatkovi, že si zo mňa Rodrick vystrelil a že by mal nakričať radšej NAŇHO.

Tatko teda zišiel do suterénu, aby vynadal Rodrickovi, a ja som mu bol v pätách. Nemohol som sa dočkať, kým Rodrick dostane, čo si zaslúži.

No Rodrick po sebe úspešne zahladil stopy. Tatko si podľa mňa dodnes myslí, že mi tak trochu šibe alebo čo.

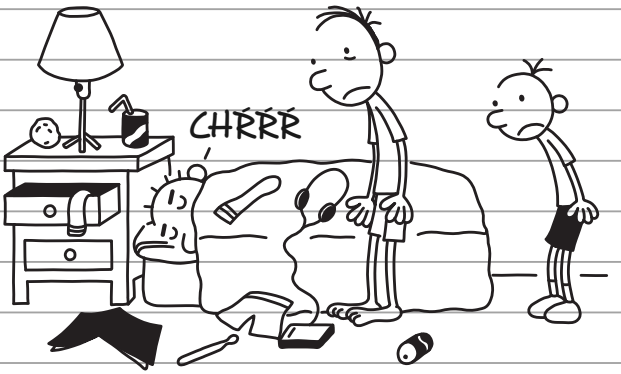

Piatok

Dnes nás v škole rozdelili do čitateľských skupín.

Neobťažujú sa povedať ti rovno, či ťa zaradili do začiatočníckej skupiny alebo do tej pre nadaných, ale okamžite to zistíš podľa obalov kníh, čo rozdávajú.

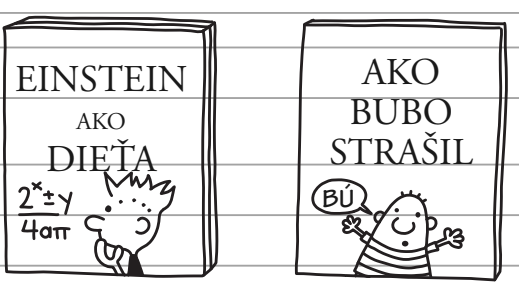

Zistil som, že ma strčili do lepšej skupiny. Veľmi ma to sklamalo, lebo to pre mňa znamená akurát tak kopec roboty navyše.

Pri skúšaní na konci minulého ročníka som sa fakt snažil, aby som tento rok skončil v začiatočníckej skupine.

Mama je dobrá kamoška s riaditeľom, takže sa stavím, že zakročila, aby ma zase dali medzi nadaných.

Mama stále tvrdí, že som šikovné dieťa a problém je len v tom, že sa „nesnažím".

Od Rodricka som sa naučil aspoň jednu dôležitú vec: keď sa postaráš, aby od teba ľudia očakávali čo najmenej, príjemne ich prekvapíš, aj keď neurobíš takmer nič.

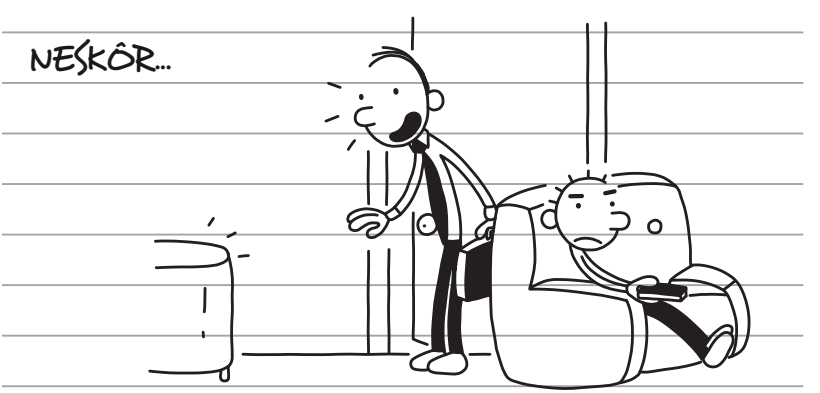

No, vlastne som celkom rád, že môj plán dostať sa do začiatočníckej skupiny zlyhal.

Videl som pár deciek, ktoré svoje knižky „Ako Bubo strašil" držali hore nohami, a mám také zlé tušenie, že si nerobili srandu.

Sobota

Prvý týždeň školy mám konečne z krku, takže dnes som si poriadne pospal.

Mnohé decká v sobotu vstávajú zavčasu a kukajú animované seriály alebo čo, ale ja k nim rozhodne nepatrím. Cez víkend väčšinou vyliezam z postele iba preto, že v istom momente už nezvládam, ako mi smrdí z huby.

